

standarder er. Det slår regeringen også selv fast i sine egne publikationer.

Når det imidlertid kommer til handling, så gør regeringen det stik modsatte af, hvad den siger med de mange pæne ord, for den foreslår jo rent faktisk i finanslovsforslaget, at bevillingen til standardisering halveres over de næste to år. Jeg vil gerne spørge erhvervsministeren om, hvordan det hænger sammen med de pæne ord af stik modsat karakter.

Erhvervsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg er utrolig glad for, at fru Pernille Sams stiller spørgsmål om standardiseringsarbejdet, idet regeringen er meget optaget af standardiseringsarbejdet både i Danmark, og for så vidt angår det indre marked.

Først til spørgsmålet om finanslovbevillingerne: Jeg har haft lejlighed til at svare Folketingets Erhvervsudvalg omkring de aktuelle bevillinger, og det er sådan, at jeg har kunnet svare, at vi havde et meget højt niveau for bevillingerne til Dansk Standard i 1997, og vi har fladet bevillingerne en anelse ud i 1998, men de er stadig væk på et historisk set højt niveau.

Det skyldes, at vi har prioriteret at gøre en særlig indsats i 1997 i spørgsmålet om at få standarderne på EU-plan til at blive bedre. Det, vi har gjort, er, at vi har sat særlig fokus på en målrettet indsats for, at standardiseringsarbejdet i EU nød fremme.

Det har ført til, at Danmark på dette område for en gangs skyld har fået sat dagsordenen i det europæiske arbejde, og det er jo nu udmøntet konkret i, at den danske regering har fremlagt en note i rådet af indremærkedsmindre, en note, som behandles også på det næste møde, og som har sat sig sine spor. En lang række lande har sagt positive ting omkring den danske note, der omfatter en række forslag til, hvordan man kan effektivisere standardiseringsarbejdet på europæisk plan.

Op det er jo sådan, at det er standardiseringsarbejdet på europæisk plan, der er det vigtige; det definerer nemlig reglerne for, hvorledes et produkt skal udformes rent teknisk, således at det kan markedsføres uhindret i hele det indre marked.

Det har vi altså bevilget særlig mange penge til i 1997, og arbejdet fortsætter – men for øvrigt så indgår spørgsmålet om finanslovbevillinger jo i de aktuelle forhandlinger, der føres andetsteds i huset.

Pernille Sams (KF):

Jeg er nu inderligt uenig, når erhvervsministeren synes, at der stadig vil være tale om et meget højt niveau for de danske standardiseringer, når man næsten halverer standardiseringsbeløbet over de næste to år. Man skærer ned fra 18 til 10 mio. kr., og for mig minder det meget om tomme ord og floskler med alle regeringens pæne sager, når man gør nøjagtig det modsatte i virkeligheden.

Jeg vil gerne nævne endnu et eksempel på alle regeringens fine ord: I Folketingets Europa-udvalg i fredags havde man Kommissionens handlingsplan til effektivisering af det indre marked på programmet. I regeringens papirer fra den danske delegation siger man selv – og nu citerer jeg:

»Ikke mindst for små og mellemstore virksomheder er fælles standarder væsentlige, da omkostningerne ved at overholde direktiverne, hvis der ikke eksisterer standarder, vil være store for mindre virksomheder.

Standarder er derfor særdeles vigtige for at skabe et indre marked for små virksomheder.«

Der står meget mere, og det er nøjagtig det modsatte af, hvad regeringen gør i virkeligheden, så man taler med to tunger.

Jeg synes, det er utrolig problematisk, at erhvervsministeren også her siger, at der stadig vil være tale om et højt niveau, selv om man halverer bevillingerne. Det er nu engang sådan, at danske virksomheder først og fremmest får indflydelse, hvis man sikrer sig sekretariater for strategisk vigtige arbejdsgrupper i standardiseringsarbejdet, og Dansk Standard, som er den organisation, der står for det her i Danmark, oplyser jo, at man må undlade at søge nye sekretariater, og man må opgive at have visse danske og internationale standardiseringssekretariater under de nye økonomiske rammer, som regeringen tilbyder. Så det hænger ganske enkelt ikke sammen, hr. erhvervsminister.

Erhvervsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg tror, at man skal passe lidt på, når man får brev fra visse interesseorganisationer.

Men hvis Det Konservative Folkeparti virkelig mener det, der bliver sagt her i salen seriøst, så er jeg meget indstillet på at diskutere en eventuel genopretning af bevillingen i de eksisterende finanslovforhandlinger.

Men Det Konservative Folkeparti og Venstre – i hvert fald Det Konservative Folkeparti kan jeg sige – taler jo i den grad med to tunger. Her